

af Mandskabet, der først silbigere faae Rundskab om den forandrede Reiseplan, og som ikke saa let kunne gaae i Land, og besørgedes Forretninger — at effectuere Betalingen; naar man tænker paa Matroserne, vil man erkjende, at det for dem ikke er saa let paa et fremmed Sted at give en Commissiionair Ordre til at betale for dem. I dette Tilfælde have vi troet, at det var nok, at der skete en Anmeldelse for Rejsens Tilfredselse, idet Anstalten jo har Sikkerhed for Tillægspræmien i det, som eventuelt tilkommer den Forsikrede.

Dernæst kommer jeg til et Forslag, som er af større Betydning, og som maaskee vil vække større Modsigelse; det er det Forslag, der under Nr. 15 er stillet af 5 Medlemmer, blandt hvilke jeg befinder mig, og som gaaer ud paa af § 11 at udelade den Bestemmelse, at, naar En falder i Duel, skal den for ham tegnede Forsikring være ugyldig, og at, hvis Nogen kommer af Dage ved Selvmord, skal Forsikringen ogsaa være brudt, undtagen forsaavidt Anstaltens Bestyrelse finder, at det er begaaet i utilregnelig Tilstand. De 5 Medlemmer, som have stillet Forslaget, ville slet ikke indlade sig paa at optage den hele Discussion om Dueller; om Duel lader sig forsvare fra et moralsk eller retsligt Standpunkt, lade vi ganske staae hen, men vi gaae ud fra, at, som Forholdene ere i Livet, er en Duel ikke en saadan Handling, at den bør medføre det Formuestab, hvorom der her er Tale. Jeg vil nu for det Første sige, at der jo dog gives en almindelig Mening, som vi ikke ganske kunne undlade at tage Hensyn til, der bevæger, ja man kan sige, der tvinger Enkelte til at gaae i Duel, og nu er der ved Duellen for det Første den Fare, der ligger i Duellen selv, og dernæst er der, naar man opretholder Duellovene, den for Duellen bestemte Straf. Det synes os da, at det ikke er ret foruden den i den almindelige Straffelov fastsatte Straf at tilføie den Naagjældende et Formuestab, som rammer saa ulige; der indtræder jo nemlig intet Tab for den, der er heldig og kommer godt fra det, men der indtræder et Tab for den, der er falden, eller for hans Efterladte. Der kommer endnu

een Betragtning til. Den Mening, som man her staaer overfor, hviler — det vide vi jo Alle — ikke eens paa alle Stander. Hvorfor ikke sige det ligefrem: de Militaire staae under et andet Tryk med Hensyn til Dueller end de øvrige Borgere; om man kan forlange, at de Militaire skulle have, hvad man kalder det moralske Mod i ethvert Tilfælde at afvise Duel, vil jeg lade staae hen, det kan man disputere om, men at Trykket paa en Militair med Hensyn til Dueller er langt større end paa en Civil, f. Ex. paa mig selv, kan man dog ikke nægte, og han staaer altsaa ligeoverfor denne Lovbestemmelse i et andet Forhold end de Andre. Og jeg vil sige, at dette Tryk er i visse Tilfælde saa stort, at jeg ikke finder det forsvarligt ikke at tage Hensyn dertil. Duellsygen er nu Gud skee Lov ikke nogen udbredt eller epidemisk Sygdom hos os, heller ikke blandt de Militaire, men vi maae huske paa, at de danske Officerer staae ikke blot under Trykket af Meningen om Dueller, saaledes som den er her i Landet, men de kunne ogsaa komme i Conflict med Meningen i andre Lande; ikke blot reiser Officieren som Privatmand til andre Lande, hvor det ikke kan ignoreres, at han er Officier, men han reiser ogsaa for at gjøre Tjeneste i fremmede Hære, og Staten ønsker det, opfordrer ham dertil, ja, han kan commanderes til at gjøre Tjeneste i en fremmed Arme. Idetmindste troer jeg, det betragtes halvt som en Commandosag, naar enkelte danske Officerer sendes til at gjøre Tjeneste i den franske Arme i Algier, og i ethvert Tilfælde vil det være en Commandosag, naar en Officier sendes ud for at være Tilskuer ved Leiren i Chalons. I saadanne Tilfælde træder den danske Officier under Trykket af den Mening, der gjør sig gjældende om Dueller paa fremmede Steder. Den danske Officier, der bliver insulteret, hvad skal han gjøre? Skal han i ethvert Tilfælde modtage Insulten støttende sig paa sin moralske Overbeviisning? Hvad vil da skee? En dansk Officier, der ikke under nogensomhelst Omstændighed vil modtage en Duel, medens han opholder sig som tjenstgjørende ved den franske Arme eller som Tilskuer i den franske Leir, vil